

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Veřejné zakázky na služby
Autor: Tomáš Chlebus
Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Téma, které si autor ke zpracování posuzované diplomové práce zvolil, tedy veřejné zakázky na služby, představuje téma, které je pro zpracování do podoby diplomové práce nepochybně možné. Otázky související s právní úpravou různých aspektů zadávání veřejných otázek nepochybně představují integrální a logický předmět zájmu řady právních odvětví včetně správního práva. Související právní úprava, která má významný ekonomicko-společenský význam, a čas od času se též těší značnému mediálnímu i politickému zájmu, podléhá poměrně častým legislativním změnám, což odborný popis daného tématu do značné míry znesnadňuje. S ohledem na relativně čerstvou právní úpravu tedy lze ocenit, že se autor ujal jím zvoleného nelehkého úkolu, byť způsob, kterým tak činí, není vždy zcela šťastný. Ačkoliv autorovo vysvětlení, proč se daným tématem hodlá z hlediska správního práva zabývat (viz str. 7), není podle mého názoru dostatečně srozumitelný a přesvědčivý (nelze navíc přehlédnout nevhodně užitého spojení „odvolaní“ ve vztahu k rozhodovací činnosti krajských soudů či pojmu „subjekty správního práva“), přesto je možno považovat zadání práce i cíle autora za ještě dostatečné vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným. Je otázkou, zda je pro daný druh práce šťastné primárně ji cílit „na reálný praktický dopad“ (str. 6), neboť diplomová práce má sloužit především k tomu, aby si studenti osvojili základní metody tvorby odborného textu spočívajícího též v obecnějších (teoretičtějších) částech.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle své předmluvy a závěru člení na dalších 6 samostatných hlavních kapitol, které jsou dále podrobněji strukturovány. V kapitole první (str. 8-12) se autor obecněji věnuje „Veřejným zakázkám na služby“ a následně popisuje „Zadávací řízení“ (kapitola 2., str. 13-31). Další samostatné části práce jsou pak věnovány „Kvalifikačním předpokladům“ (kapitola 3., str. 32-36), „Zjednodušenému režimu“ (kapitola 4., str. 37-53), „Poddodavatelům“ (kapitola 5., str. 54-60) a „Rámcovým dohodám“ (kapitola 6., str. 61-63). Součástí práce je pak též autorem vytvořená případová studie zpracování nabídky na konkrétní veřejnou zakázku (příloha č. 1), což je nepochybně nutno ocenit jako vhodné doplnění práce. Další přílohy pak spočívají v grafickém vymezení statistických údajů týkajících se zadávání veřejných zakázek v ČR (příloha č. 2 a č. 3).

Výhrady ke zvolené struktuře a změření práce je nutno spatřovat předně v tom, že autor odpovídajícím způsobem nevysvětlil, proč se zabýval právě „vybranými instituty“ zákona o zadávání veřejných zakázek (viz např. vysvětlení na str. 74) a proč je upřednostnil před instituty jinými. Přestože v úvodu i závěru práce poukazuje na to, k jakému cíli práci směřoval, z textu samotného to bohužel není vždy zcela zřejmé a jasnou sjednocující linii v práci postrádám. Práce může na čtenáře blíže neseznámeného s problematikou zadávání veřejných zakázek působit jako souhrn dílčích (samostatných) popisů některých souvisejících institutů. Práci by nepochybně prospělo obecnější

uvedení do tématu, které v ní postrádám (procesy zadávání z hlediska správního práva, základy právní úpravy včetně práva evropského apod.). Předložená diplomová práce v podstatě z hlediska své systematiky a obsahu navazuje svým popisem na konstrukci některých ustanovení zákona, resp. shrnutí názorů vyslovených k těmto ustanovením v jednotlivých komentářích či v důvodové zprávě. Svoji povahou se tedy spíše blíží komentáři k vybraným ustanovením popisovaného zákona, než k diplomové práci, která by měla být odborným textem komplexnější povahy.

Z hlediska práce s prameny je třeba konstatovat, že autor vychází z literatury, jejíž seznam není příliš široký ani pestrý (viz str. 78 a násl.). Je pravdou, že problematika zadávání veřejných zakázek (jak již bylo výše naznačeno) se vyjma komentářové literatury neteší až tak značné pozornosti v odborných textech, přes výše uvedené jsem ovšem toho názoru, že vycházet při psaní diplomové práce pouze ze 4 komentářů (k zákonu o zadávání veřejných zakázek a občanskému zákoníku), resp. z několika textů různé povahy uveřejněných na rozličných právních serverech, není zcela odpovídající. Především pak nelze přehlédnout, že ač autor proklamuje zohlednění závěrů rozhodovací činnosti soudů či Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, s judikaturou či rozhodnutími uvedeného Úřadu pracuje jen velice omezeně. Jinak ovšem z hlediska práce s prameny, z nichž vycházel, autor prokázal schopnost pracovat s odbornými texty (především komentářového typu, viz výše) a právními předpisy.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je práce v zásadě zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Autor z hlediska formálního odpovídajícím způsobem pracuje s poznámkovým aparátem. Z hlediska obsahu a stylistiky mám pochybnost o tom, jakým způsobem autor pojmal některé části práce, kdy v souladu s již výše zmíněnými výhradami v řadě případů uvozuje text příslušné kapitoly slovy „Podle Hermana...“, „Podle Podešvy ...“, „Podle Krutáka“ (viz např. str. 23, 26, 28 atd.), což rozhodně nelze označit za vhodné. Určitou formální výhradu lze vznést k těm částem textu, kde autor nadužívá „výčtů“ (což je nicméně dáno výše zmíněnou návazností práce na příslušná ustanovení zákona).

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Z hlediska naplnění zadání práce je s ohledem na výše uvedené třeba konstatovat, že autor nezpracoval dané téma zcela dostatečně, a to nikoliv ve smyslu obsahu jednotlivých částí (k nimž zřejmě není třeba vznášet vážnější výhrady), jako spíše z hlediska zasazení tématu do širších souvislostí. Ocenit je na druhou stranu možno volbu originálního tématu a snahu o jeho méně tradiční zpracování včetně praktických přesahů. Pozitivní též je, že na některých místech autor nesetřval na pouhém popisu právní úpravy a vyjádřil k některým otázkám svůj pohled (viz např. str. 16, 18, 21), který se však často zbytečně ztrácí v reprodukci názorů jiných autorů plynoucích z jednotlivých komentářů. Práci tedy lze jak z hlediska formálního, tak z hlediska obsahového označit v některých svých částech za ne zcela zdařilou. V tomto ohledu si nemohu odpustit poznámku, že drtivou většinu shora uvedených výtek nepochybně bylo možno odstranit již v průběhu přípravy a psaní diplomové práce, autor však možnosti konzultace s vedoucím práce využil pouze minimálně a to navíc těsně před samotným odevzdáním práce.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Ačkoliv s ohledem na výše uvedené výtky je posuzovaná diplomová práce v některých ohledech na samé hranici požadavků kladených na daný druh práce, domnívám se, že by mohla být obhajitelná (zřejmě s hodnocením dobře). V rámci samotného výsledného hodnocení nicméně bude

nutno přihlédnout právě k podobě ústní obhajoby práce ze strany autora, která za dané situace bude pro obhajobu práce určující.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí.

V rámci diskuse u ústní obhajoby by měl být autor především schopen jasně, přehledně a srozumitelně formulovat své závěry, k nimž v rámci práce dospěl vzhledem k vymezeným cílům.

Dále navrhuji, aby autor v rámci obhajoby pojednal o evropské úpravě zadávání veřejných zakázek (o níž se v práci zmiňuje jen okrajově), resp. poukázal na příklady (ne)použitelnosti závěrů judikatury (rozhodovací činnosti Úřadu) vyslovených za účinnosti předchozí úpravy na právní úpravu nyní účinnou.

V Plzni dne 2. 5. 2017

Milan Podhrázký